Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 iunie 2021 **mun. Chişinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Diaconu Iurie,
Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

***Sarî-Terzi Andrei xxxx**, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxxx*

Termenul examinării cauzei:
***Prima instanță:** 21.03.2019 – 20.05.2020;*
***Instanța de apel:** 13.07.2020 – 24.12.2020;*
***Instanța de recurs:** 01.03.2021–09.06.2021.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 20 mai 2020, Sarî-Terzi Andrei, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal și în baza acestei Legi, în conformitate cu art. 79, 67 alin. (2), 88 alin. (3) Cod penal și art. 364[1] alin. (8), Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantum de 60 (șaizeci) ore, fără aplicarea amenzii.

A fost soluționată soarta corpurilor delicte.

1.1 Prin aceiași sentință au fost condamnați Coinac Dmitri și Gherciu Ilia, însă în privința acestora, hotărârile nominalizate nu au fost atacate cu recurs.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sarî-Terzi Andrei, la data de 08 iulie 2018, în jurul orelor 01 și 30 minute, acționând în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Coinac Dmitri și Gherciu Ilia, urmărind scopul sustragerii a bunurilor altei persoane, s-au deplasat cu automobilele de marca ,,Ford Tranzit" cu număr de înmatriculare XXXX, ce-i aparține lui Sarî-Terzi Gheorghi și ,,Ford Tranzit" cu număr de înmatriculare XXXX, ce-i aparține lui Coinac Constantin, la o prisacă, amplasată pe un teren în preajma satului Boreceag, raionul Cahul, care aparține lui Boguș Andrei și Matcin Alexei, locuitori ai satului Chioselia Rusă, raionul Comrat. Ajungând la fața locului, ei și-au acoperit fețele cu basmale și au pătruns în salonul automobilului de marca ,,Iveco", cu număr de înregistrare xxxxx, în care se afla

paznicul prisăcăriei minorul Gricenco Nicolai, unde prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață l-au imobilizat pe podeaua automobilului, legându-i mâinile cu bandă adezivă.

În continuarea acțiunilor sale criminale, conștienți de faptul că minorul xxxxx xxxxx înțelege că se comite o sustragere, au sustras în mod deschis șase stupi împreună cu albini, în valoare de 2600 lei fiecare, la suma totală de 15 600 lei, pe care le-au încărcat în mijloacele de transport de marca ,,Ford Tranzit" cu număr de înmatriculare XXXX și ,,Ford Tranzit" cu număr de înmatriculare XXXX, și au plecat în municipiul Comrat.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Sarî-Terzi Andrei Gheorghi a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal, conform indicilor – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane mascate cu aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Marga Viorica, care a solicitat casarea parțială, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei a sentinței nominalizate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sarî-Terzi Andrei, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal, și în baza acestei Legi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani și 1 lună, cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În conformitate cu prevederile alin. (3), art. 88 Cod penal, de a include în termenul ispășirii pedepsei, perioada reținerii și aflării sub arest preventiv de la 08 iulie 2018 până la 03 august 2018.

În motivarea cerințelor sale apelantul a menționat că:

- sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei inculpatului Sarî-Terzi Andrei, este neîntemeiată și urmează a fi casată. Pedeapsa stabilită inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii în cauză, este una prea blândă și nu va contribui la restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune;
- la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei, prevăzut de art. 75 Cod penal;
- prima instanță a dat o dublă valență juridică faptului recunoașterii vinovăției de către inculpat. Or, inculpatul Sarî-Terzi Andrei, și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii în cauză, și cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală;
- instanța de fond greșit a reținut recunoașterea vinovăției de către inculpat, ca o circumstanță atenuantă la individualizarea pedepsei. Această constatare a instanței de fond, este în contradicție cu normele legislației în vigoare, cât și practicii judiciare naționale;

- totodată, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, inculpatul Sarî-Terzi Andrei, a săvârșit o infracțiune gravă, atentând la relațiile sociale cu privire la posesia bunurilor imobile și la integritatea corporală a persoanei, protejate de cele mai importante convenții internaționale, și normele legislației penale interne;

- instanța de fond nu a luat în considerație că, inculpatul a săvârșit infracțiunea în cauză în formă agravantă. De rând cu aceasta, prima instanță la stabilirea pedepsei, neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, or, nu a indicat care circumstanțe excepționale constatate, au determinat aplicarea normei legale menționate;

- instanța de fond, a constatat ca circumstanță excepțională, vârsta inculpatului, neargumentând din care considerente aceasta este o circumstanță excepțională.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei lui Sarî-Terzi Andrei, și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sarî-Terzi Andrei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal a fost condamnat cu aplicarea alin. (8), art. 364^1 Cod de procedură penală și alin. (3^1), art. 70 Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 03 (trei) ani, 01 (una) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Sarî-Terzi Andrei Gheorghi, a fost suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probațiune de 2 ani.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că procurorul în apelul declarat corect a menționat că, instanța de fond nu și-a motivat suficient soluția, cu privire la aplicarea art. 79 Cod penal, invocând în acest sens vârsta inculpatului.

Totodată, în viziunea instanței de apel, prima instanță neîntemeiat a reținut ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, pentru faptul recunoașterii vinovăției, inculpatul a beneficiat de judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, și respectiv a beneficiat deja de reducerea cu 1/3 din limita pedepsei prevăzute de lege.

În această ordine de idei, având în vedere prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a remarcat că, la caz nu este rațional ca inculpatul Sarî-Terzi Andrei să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Mai mult ca atât, în apelul său, procurorul la fel a optat pentru stabilirea unor pedepse cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării acestora, cu stabilirea unor termene de probă.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), solicită casarea deciziei contestate și menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale recurentul a indicat că:

- De către instanţa de apel nu au fost luate în considerare circumstanțele atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, cum ar fi recunoașterea vinovăției și vârsta inculpatului;
- instanţa de apel la pronunțarea deciziei nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, dat fiind faptul că Sarî-Terzi Andrei are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru;
- la determinarea pedepsei inculpatului, instanţa de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 şi 75 Cod penal, fără a ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării acestuia, fără a oferi o posibilitate reală de a dovedi corectarea sa prin comportamentul corect şi exemplar, nesăvârșind o nouă infracțiune;
- la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a respectat condițiile art.385 alin.(1) pct.6), 7), 8) Cod de procedură penală, care prevede că la adoptarea sentinței, instanţa de judecată soluționează chestiuni dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată;

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^1 Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar şi motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „*hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, însă instanța de recurs precizează că recurentul, referindu-se

la pct. 6 din norma precitată, nu a specificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat.

Indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, recurentul nu relatat din care considerente motivele specificate sunt incidente cazului, afirmațiile descrise rămânând doare declarative.

Așadar, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În sensul vizat şi în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept, relevă în mod concludent că instanța de apel legal şi întemeiat a constatat şi apreciat circumstanțele de fapt şi de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just şi argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70, 75, 90 Cod penal, 364[1] Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele şi în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Având în vedere cele expuse *supra*, instanța de recurs ține să menționeze că argumentele expuse de recurent au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel la rândul său s-a expus detaliat asupra tuturor chestiunilor esențiale examinate în cadrul prezentei cauze penale.

Suplimentar, instanța de recurs notează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată şi motivată prin casarea parțială a soluției instanței de fond și a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere şi la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de

avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe Sarî-Terzi Andrei xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 iulie 2021**.

Președinte Diaconu Iurie

Judecători Boico Victor

Catan Liliana